

тытъ и да дава едно точно правосѣдіе, той си почи-ваше вечеръ съ слушањето на учены чловѣцы, или въ разговоръ съ най почтенны чловѣцы, които той умѣяше да избира за да ги приеме въ тѣсныя си кръжъ. Во всичкия му животъ не можаше друго да му са вмѣни въ укоръ освѣнь дѣто съ твърдѣ голѣмъ триумфъ тържествува надъ царетѣ които побѣди, и дѣто са довѣри на одного отъ своитѣ подданици, когото ще вы изобразиж тосъ часъ. Като ма видѣ, той са смили на моята младость и на моитѣ нещастія: той попыта за отечеството и за името ми. Ный останжхмы очуднены за мждростята които говоряше презъ устата му.

„Азъ му отговорихъ: О великій царю! вамъ е познмата обсадата на Троя, която трая десетъ години, и нейното разрушеніе за което сичка Гръція пролъ толкози кръвь. Одиссей, мойтъ баща, бѣше единъ отъ главнытѣ царѣ които разрушихъ този градъ: той са скиита по сичкытѣ морета, безъ да може да са завърне въ островъ Итака, който съставя неговото царство. Азъ го търсеж; и едно бѣдетвіе подобно на неговото ма направи плѣнникъ. Отдайте ма на баща ми и на отечеството ми. И нека боговетѣ вы съхраніжтъ на чедата ви и да ги направіжтъ да осѣтіжтъ радостята за живота имъ подъ единъ толкози добъръ баща!

„Сезостръ продѣлжаваше да ма гледа съ състрадатселны очи: но, за да са научи да ли казвамъ истинята, той ны препроводи на одного отъ своитѣ чиновници, който са натовари да са научи отъ тѣзи които бѣхж олувили нашя корабъ да ли смы ный дѣйствиетелно Гръцы или Финикіяны. Ако еж Финикіяны, рече царьтъ, трѣба двойно да са накажжтъ, защото еж наши неприятели, и еще повече защото еж искали да ны измаміжтъ съ една низска лъжа; ако, напротивъ, еж Гръцы, искамъ да са относятъ къмъ тѣхъ благоволино, и да са испроводіжтъ на мѣстото си съ единъ отъ моитѣ кораби; защото азъ обычамъ Гръцыты; много Египтяны еж были законодатели у тѣхъ (а). Азъ

(а) Думата е за египетскытѣ колоніи въ Гръція, основаны отъ Инаха, Огигеса, Даная и Кекропса.